

[Lone Dybkjær]

siger det bare for en ordens skyld – og at hr. Larsen-Ledet selvfølgelig også har sans for landbrugsjord, og hvad landbrugsjord kan bruges til, men han har altså også sans for, at der er steder, hvor der er tale om forurening, og hvor der derfor er noget, man skal gøre.

Så vil jeg i øvrigt gerne takke de øvrige ordførere for deres meget positive holdning, og jeg er også glad for, at det stadig er muligt, selv om der er et parti, der kalder sig de grønne – de har nu tit optrådt til kommunevalgene – også herinde at få en debat, uden at man hele tiden skal have at vide, at det er bare, fordi der er en kommunal valgkamp i gang. Det er jo ikke det; der har ikke været fremsat et forslag før.

Til ministeren vil jeg også godt sige tak for de meget positive bemærkninger. Jeg skal lade være med at gå dem alle sammen igennem, men sige, at jeg, hvis jeg skal trække en enkelt ting frem, var meget glad for de bemærkninger, der kom om bekæmpelsesmidler og den forkerte udvikling, ministeren jo klart sagde der var tale om. Det synes jeg lover godt for, at vi kan komme videre på det her område. Jeg tror, det er et af de virkelige truende områder, som vi kommer til at beskæftige os meget med i den kommende tid.

Jeg erkender jo, at det er ministerens opgave fuldstændig at bestemme ressortfordelingen, og hvad ved jeg, og jeg erkender også, at det jo altid er svært, når man kommer ind på den slags, og derfor garderer jeg mig faktisk også i bemærkningerne, fordi det er utrolig svært, hvis man accepterer den bundne opgave, der hedder, at man ikke bare skal udvide, så at undgå at gå ind i noget af det bestående. Det kan jeg altså ikke se hvordan man kan løse. Det er jo meget nemt for mig at komme med noget knopskydning, men det er ikke særlig konstruktivt, og det er faktisk derfor, jeg er kommet med nogle forslag til, at det i hvert fald ikke på det administrative område behøver at koste noget. At det så i øvrigt kommer til at koste noget, er en anden sag, men det behøver faktisk ikke på det administrative område at komme til at koste noget; dér mener jeg man kan omdisponere, og det er såmænd derfor, at jeg overhovedet går ind i et område, der jo selvfølgelig – det erkender jeg også – ikke er mit.

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg komme med en bemærkning om, at jeg er enig i, at

vi skal prøve at inddrage de grønne organisationer.

Så spurgte fru Dorte Bennedsen også om arealerhvervelser og nedskæringer, og det er ikke min mening med dette forslag, at der bare skal være tale om lettelser for statskassen. Jeg vil godt som en generel bemærkning sige, at jeg ikke synes, det er odiøst i sig selv, hvis det i øvrigt er fornuftigt, at lette statskassen. Det kan godt være, vi ikke er helt enige om det, og jeg vil ikke gå ind i en finanslovdiskussion netop i dag omkring det her, men bare sige, at vi tror, det kommer til at koste noget, og så er det et spørgsmål om at finde nogle penge, og det må vi så diskutere.

Om fonden vil jeg gerne sige, at det er selvfølgelig denne balancegang med, i hvilket omfang man skal lade statsafhængige eller mere eller mindre private eller mere eller mindre selvejende institutioner få driftstilskud eller ej, og det er sådan set den åbning, jeg giver her. Det kan godt være, at det vil være bedre, at det overgår til staten, hvis der permanent skal være tale om rene driftstilskud. Det synes jeg man kan diskutere; det er sådan set mere for, at man ikke bliver beskyldt for det her med, at nu vil vi hælde en masse penge ud i det private, som vi ikke har nogen om helst kontrol med; det synes jeg vi skal diskutere. Vi har i og for sig ment, at det måtte være en opgave og et incitament at få det til at hvile i sig selv ved hjælp af plejekontrakter, ved hjælp af initiativer, ved hjælp af at inddrage folk og så ligesom sige: hvis det nu ikke kan hvile i sig selv og ikke går over på driftstilskud, så kan det godt være, vi skal have det overdraget til staten, ikke? Problemet er jo den balancegang med at prøve at få så meget privat ind i billedet og så mange almene organisationer, og hvad ved jeg, ind i billedet og så samtidig ikke bare gøre det til en sovepude, fordi vi er villige til at hælde hvad som helst af penge i det. Det er såmænd det, der ligger i det, og det mener jeg er noget, vi kan finde frem til.

Jeg vil gerne til hr. Ahlmann-Ohlsen sige, at jeg er glad for de positive bemærkninger generelt, men også for, at hr. Ahlmann-Ohlsen snakkede om naturoplevelse. Jeg havde jo sådan forskellige statsministertaler for øje, da jeg snakkede om naturgenopretning, og vi har jo i meget lang tid snakket om økonomisk genopretning, og så syntes jeg, jeg ville